

מסורת הש"ס

(א) מנחתו לו (ב) סוכה : יומא :
 (ג) בריתו חז' : סוכה ה' :
 (ד) נגפים מ'ט חולין פא :
 (ה) ח'כ פ' ע'ט ערפא :
 (ו) וסנדליו בידו וטכטותיו
 בקומתו כ'כ כפ'א : (ז) אהלת
 ס'כ מ'ג : (ח) מדתו ס'כ מ'א :
 (ט) ופ' רש'ע : (י) כפ'א :
 וסנדליו בידו וטכטותיו בקומתו,
 (י) ונפ'רש'י דבריתו מ'א :
 (כ) דנדרותו כפ'ד' (ל) ולא חש
 לפרש אלף טעמא דר'ש' כפ'י :
 מ'רש'א :

הגהות הב"ח

(א) תוש' ד"ה ואלה וכו' מין
דקאי אבאמרות ונראה:
(ב) בא"ד וזיק האמה היו
קטנים: (ג) ד"ה נסן וכו'
ולא תש' למרש שם טעמא
ורבי עקיבא. נ"ב ע"ש נדף
ל"ח ע"ב:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה אלו הקרנות וכו'
ורת שהוא חצי אמה. עי'
לקמן דף כ"א ע"א ובמס' שם
ד"ה ה' תנ':

הגהות הגר"א

[א] ישי' ד"ה הג"ה כאשר
מפרש בקיטוב' וכו' כי אם
חיק האמה ופי' סי' ג"ב וג"ו
ק' לכוונת דלית' נזכר' וחזק
האמה כמה ממד' האל
במספספסא (כלים כ"ח ס"ו)
מפרש ד"ח כדליו' דנחוב
אמה אמה סי' ב' מיני אמות
א' אמה וא' אמה ושפס'
ומפר' יהוה' סי' וההרצל סי' :

מוסף רש"י

[illegible]

וּבְטוּעוֹתָיו בִּידְיוֹ. נְקוּמָה שָׁלֹחַ
וְהִכָּה אֶל הַכִּית יַעֲמָה וְיִטְלוּ בָהּ
וְהִכָּה אֶל הַכִּית יַעֲמָה, רֹדֵן טוֹהַר
בָּלָה שׁוֹכֵב, שׁוֹכֵב בָּלָה אִיזֵל, לֹא
הֵכַל מִה מ"ל הַיִּזְבֹּחַ, יִזְמַן שִׁינִי
וְהִכָּה אֶל הַכִּית יַעֲמָה, וְלֹא כַתִּיב
כִּכְרִי שִׁשְׁיָרֵי כֹ כֹ הַכִּיתִּים אֶת הַעֲזִי
(שם) דִּהְיִיט דְרָךְ אִילָנֶיהָ, מִי שֶׁ
(בְּרִכּוֹת שם), גָּפֶן, מִה שִׁעִירֵי

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

ש ואזיל שיהו אמות כלאים שוחקות ושל
ללאבי קשיא. הא דקתני כל אמות באמה
ס באמה כח ששה. והכי קאמר כל אמות
ששה ובלבד שלא יהו מכוונות מזמזמות

שמוקות:
כלל אמר
לך אמת
שנאי ביא.
כן גמליא.
איש אמת
כעון סוד
אז דלמא
שמעון כן
דלמרי
דיש מהן
גל פירו
יקן עניות
דכלאיש

לא יצמצם וזימא למע
באמה בת ששה למע
אמת סוכה ואמת מבוי
ואמה סוכה דכתיבי
באמות אמה אמה וטס
רחב וגבולה אל שפ
וזה גב המזבח ^ה חיק
רחב זה סוכה וגבולה
הקרנות וזה גב המזבח
ר' חייא בר אשי אמו
ומחצין הלכה למי
דאורייתא הוא דכתיבי
וגי' ^ה ואמר רב חנן כל
נאמר חטה בדרתנן כל
ובלוי על בחיפוי ^ה ^ה

הוא והם טמאין מן
וסנדריו ברגליו וטבע
טמא מיד והן טהור
אכילת פרס פת חצי
מיסב ואוכל בלפתן
כשעורה מטמא כ
כשטמא באהל גפן כ

ומיר בקטנה לאו כרובח בניסת היסוד אלל
אמה וכנס אמה זהו יסוד אלל רוחב הכניסה
בניסה דליה צנחה קטנה ולא ה' אמות של
ימין' עלה חמש וכנס אמה זה הסובב וקרנות
ויוצקן צנחה קטנה: הנה. כאשר מוסר
קבר בר יקר ועתה חור' לו קדשוי לוי מה
נח אמתא דהיא אמתא ושפן ונחלא דצנחה
גרי הזקן לא היה לו לנחוב וזיקי כי אם
רביעי הכי למעלה ה' היסוד מרות המזבח
והסור ומדווי' ונחמה קר אמתא הכנב
ומי' לו הכל יעמדו צנחה קטנה אמה הלא

וְנִמְדָּד אֵלֶּה בְּחֵמֶה שֶׁהָא אִמָּה קָטְנָה וְלֹא
יָוֵן. שְׁנֵתוֹ חֲמִישִׁים לְכָל דָּבָר כְּגוֹן כִּוִּית דֵּר
וְיִזְכֵּה הַפּוֹסֶלֶת נִעְטִילָה: וּמִיָּצִין. הַלְבוּשׁ
לֹא אֵלֶּה מִשְׁעָרֵין בְּהֵן דְּבָרִים אֲחֵרִים:
עַל כַּפֵּיוֹ: הוּא וְכֵן מִטְּלִין מִיד.
לְבִישְׁתָּן קִרְוִין גְּדוּדֵין וְנִעְטִלִין אֵלֶּה וְכַחֲ
לֵל לֹא אִכְלִיה מִמֶּה הוּא אֵלֶּה שִׁישָׁה כֵּד
וְיִזְכֵּה. פֶּסֶס לְשׁוֹן פְּרוֹקָה שֶׁעִיבּוּרֵיהּ חֲזָל
ד' פֶּסֶס: וְיִצְחָק. אֵין שׁוּבָה בִּהּ כַּפֶּס
וְיִזְכֵּה: וְאוֹכֵלֶת בְּלִישְׁתָּן. שְׁנֵלְבִישְׁתָּן אִמָּה: וְיִזְכֵּה
גְּמִיטָה שֶׁקִּישִׁים יִרְךָ אֲחֵה אֵין רִיבֵין

[illegible]

אלה מדות המובה באמו
קטנות שיש באלה
הזה ליה למיכתב וחקי בוי
פפירוש יחזקאל דפירש בל

למאן לרבא כי היכי
והללו עצבות אלא
אביי אימא אמת
והא מדקתני סיפא
זת שאמרו חכמים
זה ובלבד שלא יהו
קמא כל אמות קאמר
איכא רשב"ג דקאי
ר"ג לאביי ודאי תנאי
זי היא אמר לך רבא
מוענין אמת כלאים
למאן לרבא כי היכי

כִּלְיָם לֹא יִצְמָצֵם
וְיִמְאָס לֹא לְמַעוֹט
אֲלֵהוּ מִמֶּנּוּ אִמָּה יִסּוּר
אֵלֶּה מִדּוֹת הַמְּזוּבָּה
וְחִיק הָאִמָּה וְאִמָּה
הַ סְבִיב וְרַת הָאֶחָד
אִמָּה זֶה יִסּוּר וְאִמָּה
לֹא שְׁתַּפֵּחַ סְבִיב אִלּוּ
הַ מְזוּבָּה הַזֶּה: ¹⁰ אִמָּד
רַב בְּשִׁיעוּרֵין חֲצִיצִין
הַ מְסִינֵי שִׁיעוּרֵין
אֶרֶץ חֹזֶה וְשִׁיעוּרָה
הַפְּסוֹק הַזֶּה לְשִׁיעוּרָה
הַנֶּכֶס לְבִית הַמְּנוּנָה
לֵלֵו וְטַבְּשֻׁטָיו בְּדִינֵו

יהיה לבוש כליו
ניו באצבעותיו הוא
עד שישא בכדי
ן ולא פת שעורין
שעורה ידתנן העצם
ע ובמשא ואינו
רביעית יין לנזיר
תאנה

מינה לשער בין והלא כלי המחזק
מחלה בין ין ובין מים אם
י"ל דנפקא מינה אם יש כלי
שלא ישער עליו וולובין כבוד
אזני מחזיק ביה ומחלה מ
כלי זה רביעית ודוחק:
משנה אחרונה ועוד דבס
ד' (א): חנא קמא לא מדו
הק גירסא דבאכילה לא
כן משמע בירושלמי

מה שראו אמה וטפה ועמה
חלב פיגול ונותר וזבית
ומחמץ ששהא גבוהה עש-
ר י' על כספיו וסנדליו
(ה) הן בזמן אל הבית וכן
(שס) והאוכל בבית יכנס א-
שעור אכילה וצבירה בלא
האמור צעירוב דענין
יין: **מפסק** שיהיו י' דכספיו
י' מטמא כהכלל שם עש
מניינו קכ"ה אברים:

וּפְתַחֵם אֵת לְדֹר, וְלֹא מִלִּינֵי אֱלֹה בַּעֲ
וִסְתָּ כְּלֵאִים בִּתְּ שַׁחֲסִים, לְמַעַן אֵין
אִמָּה רֹחֵב וְגו', חֵיק הָאִמָּה זֶה יִסְתָּ
מִן רֵב חֵיָא בְּרֵי אִשִּׁי אִמָּה רֵב, שִׁיעֵר
גַּר, וְאִמָּה רֵב יִחְנֹן שִׁסְקֵה זֶה כֹּלֵל וְ

7.

י"ב א מ"י פ"ב מהלכות בית
הבצירה הל' ו' וזהלכה ו:
י"ד ב מ"י פ"ד מהלכות
מאכלות אסורות הלכה
ב:

סו"ג מ"י פס"ו חס"ה
טו"מח"ה זרע"ה ה'ל' ז'
סמ"ג עש"ן דלט':
פז' ד מ"י שם הלכ"ה ו':
י"ז ה מ"י פ"ב מ"הלכות
טו"מח"ה מח' הלכ"ה ב סמ"ג
עש"ן דלט':
י"ח ו מ"י פ"ה מ"הלכות
טו"מח"ה הלכ"ה ב סמ"ג
לאר"ן רנ':

תורה אור השלם

1. ואלה מדות המזבח
באמות אמה אמה וטפח
וחיק האמה ואמה רחב
וגבולה אל שפתה סביב
וזר האחד וזה גב המזבח:
יחזקאל מג יג

2. ארץ חטה ושערה וגפן
ותאנה ורמון ארץ ים שת
דבש:

רַב גִּיסִים גֵּאוֹן

סמנו. ואלה מדות המזבח
ובאמה וספס פירוש שתהא
יחיתה על חברה טפח. עד
שישה כברי אכילת פרס.
תמצא עיקר דיליה בחתור
כהנים. והאוכל בבית, אין לי
אלא אוכל. אם זו סופני
לרבות לא האוכל אע"פ
שאני שוכב, מה תלמוד
לומר האוכל והשוכב, אלא
ליתן שיעור לאוכל כדי
שיאכל שוכב. וכמה הוא
שיעור אכילת פרס, פת חטים
ולא פת שעורים וכו'.

אז כמ"כ לפנינו הני' אלל ליתן
שיעור למיכב כדי שיאכל יע"ש
מה שדחקו הרא"ם והק"א כזה
אין גי' רכינו נכונה יותר ומה
למדו חז"ל דמשערין האכילה
כאולם בהסידה.

רבינו חננאל

כרם והזרוע בו אינו עובר
משום אל חזר כפרן כלאים
רבי דרש. והנה מה שיש בו
שטחים נמצאו בו ד' אמות
באמה בת' שטחים ואחא
מחזיר לרובו, בו חזר בקלא.
ופריך בר נחמן אילו דבר
ה' שפועל, ר' ואנא דרבי
כרכנ' דרשני עליה, ואמי
(הנה) [הנה] זה חרם. איבעית
אמאי אפי' רב שפועל, אמר
אמות לדקאמר רב
אמות לש כלאים באמה
בת' ר' שטחים איכא דאיכא
לחומרא, אבל הני דרעוסין
באמה בת' שטחים.
אמר בר נחמן אמת סוכה

ואמת מבינ' נמי בת שש
פ'. והיו טעמים עציבות
האצבעות חרוקות ו
עם זו, ושל לוחם פ'
האצבעות שוחקות מלאות
כדרך השוחק ששום טעמו
והעצב מדיק. ומתובנ'
לאבי כל אמות ואמות
באמה ב' ו' טעמים
ובכבר שלא היו מכוונות.
כלומר לא היו עציבות
שוחקות ולא השוחקות
עציבות כרובי, לא לאבי
קשיא. וזכור, אלא אוא
לאבי רמשי"ג. ועמדה
לאבי רמשי"ג. וזכור אפי' ב'
כילי עלמא ובהמה ב' ו'

א יצמסן. אלא (הא ד)קחי
אמה אמה וטפח וזיך האמה
זכ פרק שתי הלחם נלושות.
ותא נינהו ארץ חטא ושעורה
ז' בר פירשורה במסכת סוכה
ת מחר, שאני פונה אלך ואלך
(שם) הלכה למשה מסיני הוא
משער בנס מלא מים למשער